

at det naturligvis er rimeligt og fornuftigt, at udviklingsministeren tager sådan en idé op. Det skal ikke spoleres af, at en række borgerlige politikere nu forsøger at føre valgkamp på en måde lidt uheldig udtalelse, udviklingsministeren kom med, men som jo havde den rigtige sympatiske retning, og som kan omsættes i en god, fornuftig, konkret diskussion med de andre lande.

Jeg tror, at statsministeren ved nu at svare præcist på det her spørgsmål kan bringe ro omkring den her sag og også få et flertal i Folketinget bag sig i den politik, der føres på det her område.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg kan godt forstå hr. Keld Albrechtsens i og for sig meget sympatiske tanke, men at appellere til, at de borgerlige partier nu bringer ro, er jeg desværre mere i tvivl om hvorvidt vil have effekt. Men vi kan da i hvert fald meget kort over for spørgerne fra de tre store borgerlige partier, Dansk Folkeparti, Venstre og De Konservative, bekræfte:

Punkt 1: At det ikke er regeringens politik og heller ikke bliver det.

Punkt 2: At ministeren naturligvis har, det har enhver minister, lov til at igangsætte en konference. Hr. Peter Skaarup vil da ikke forlange, at statsministeren skal begynde personlig at tage stilling til enkelte ministres ønske om at etablere en konference eller en debat; det er jo ikke seriøst. Skal vi nu ikke behandle politik med den seriøsitet, det fortjener?

Punkt 3, hvor der spørges om debatten i EU: At EU jo er i gang med en meget fornuftig debat.

EU prøver at gribe tingene an på to hovedfelter først og fremmest. Det ene, som jeg godt ved at hr. Thulesen Dahl og hans parti ikke er meget for, er ulandsbistanden. EU er jo den region i hele verden, der giver den mest omfattende ulandsbistand, og det er EU, der nu har introduceret »Anything but Arms« eller på dansk: at åbne markederne for de 48-49 fattigste lande for derigennem at bidrage til en ny fremgang i ulandene. Og endelig, at EU også sammen med vore NATO-allierede er offensive i vores anstrengelser for at undgå, at lokale konflikter bliver til lokale krige og deraf nye flygtningestrømme. Der til kommer hele vores humanitære indsats, som Danmark jo heldigvis har en meget, meget flot sag at agere på, og som vi altid agerer på.

Så jeg må sige afslutningsvis: Regeringens politik er fuldstændig klar, og der er ikke noget nyt at tilføje. Jeg har heller ikke mere at tilføje.

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes jo, vi kom det lidt nærmere. Det er altså med statsministerens gode vilje, at der nu bliver nedsat en gruppe eller en konference, som skal diskutere de problemer, vi har med fattigdomsflygtninge.

Jeg må sige, at vi i Dansk Folkeparti ikke har brug for flere konferencer til at vurdere, at det er meget vigtigt, at vi har en effektiv grænsekontrol, og det var det, som regeringen burde lægge sig på sinde i stedet for at fjerne den her den 25. marts; det er så, hvad det er.

Men jeg vil da godt spørge statsministeren i forlængelse af den debat, der var i går, om statsministeren er enig i, at det synspunkt, som ministeren godt nok kan se i bakspejlet måske ikke var så fornuftigt, om, at Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti måske i virkeligheden håber på, at fattigdomsflygtninge drukner på vejen mellem Afrika og Europa, bør betragtes med stor opmærksomhed. Og vil statsministeren tage afstand fra den udtalelse?

Så vil jeg godt lige til slut spørge i forbindelse med Weekendavisen i fredags, hvor der jo kom flere udtalelser fra udviklingsministeren, bl.a. mente udviklingsministeren, at man skulle sammenlægge Erhvervsministeriets og Udviklingsministeriets indsats i forhold til fattigdomsflygtninge, det fremgår meget klart af Weekendavisen: Er det også regeringens politik, eller er det udviklingsministerens egen politik?

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Så er minuttet gået. Og hr. Frank Dahlgaard.

Frank Dahlgaard (UP):

Statsministeren rettede i sin besvarelse henvendelse til de tre store borgerlige partier – nu er der jo ikke nogen repræsentant til stede for Det Konservative Folkeparti, det er der i øvrigt sjældent i denne sal. Men der kom ikke noget svar på mit spørgsmål, for udviklingsministeren har sagt, at man må forholde sig til spørgsmålet, når en fattigdomsflygtning står og banker på vores dør. Hvad gør vi så? Og hun vil have ret til at sige sin mening.

Det er uklart, hvad meningen er: om ministeren ønsker, at de skal lukkes ind, når de står og banker på døren, eller de ikke skal. Hvad er regeringens politik rent faktisk?

Hvis man kommer og banker på døren og siger: Jeg er fattig, jeg er elendig, jeg er syg, kan jeg få dispensation, kan jeg komme ind? Hvad er regeringens politik? Skal man være sympatisk